

Ripoll

Setmanari Autonomista del Districte de Puigcerdà

Preus de Sotscripció:

Trimestre . . . 1.50 ptes.
Número solt. . . 0.10

Redacció i Administració:

Trinitat, 26.

No's retornen els originals

Dels articles firmats ne son responsables llurs autors.

PREMI AL TREBALL

Veus aquí una d' aquelles coses que reconforten l' esprit el pensar que 'l treball després d' un cert nombre d' anys, mereixerà també el seu premi; la casa de la senyora Viuda de Josep Rifà i Companyia, acaba d' otorgar en premi, missatjant sorteix, entre els obrers de la seva fàbrica que contenen amb 10 anys de treball, una reconfortable casa-xalet. L' acte del-sorteix que, com anunciavem en el passat nombre, se celebrà diumenge en les Cases Consistorials, amb presència de les Autoritats locals, es feu amb tota sencillesa, amb aquella sencillesa tant propia i habitual amb que fan sempre les coses, don Josep Botey i D. Josep Girardot, Gerent i director respectivament de la fàbrica Viuda de Josep Rifà i Companyia afavorint la sort al obrer En Marián Casas i Mariñosa, a qui tot es donà possessió de la finca reben per tal motiu innombrables felicitacions entre quines i incluim la nostra.

Més com siga que 'ls obrers que tenien dret al sorteix eren en nombre de 58, i la sort era tant solament una, la Casa Rifà, gratificà a cada hù d' ells, amb vint pessetes; no acaba encara aquí la filantropia dels generosos donants, sinó que volgueren fer-

ne participes també a tots els treballadors de la casa, que son en conjunt uns 250, amb un donatiu de deu pessetes.

La casa-xalet sortejada, es un bell edifici construït exprofés el qual s' ha aixecat en la Carretera d' Olot, prop de la Miranda, un dels llocs més pintoresc dels aixampis de la Vila; l' obra sigué confiada al expert e intel·ligent contractista d' obres, don Servando Martí i Casadesús; qui tregué del terreny tot el partit que dessit-jar-se és puga; consta aquesta, d' un primer pis format de les següents peces: quatre habitacions-dormitoris, una sala menjador, cuina, rebost, guarda robes i unes espayoses golfes, tot molt ben distribuït i en la que se hi veu la mà mestra del Sr. Casadesús, que no ha deixat cap recó en lloc per aprofitar, tot absolutament tot, te la seva utilitat essent l' enregolat del pis de mosaic; completa la finca, un hermós lloc destinat a jardí que hi há al frentis de la casa, comunicant aquest amb aquella, una senyorial escala de granito; també la casa-xalet, está dotada d' aigua potable; la finca, es per complert independent, están tancada per una artística reja.

Estem més que satisfets de l' obra que

acaben de realitzar la Sra. Viuda de Josep Rifà i Companyia, aquí Ripoll en general, restarà eternament agrada, ja que al portar a la pràctica tant lloable idea, no tant solament fa honor a la seva casa, sinó que també a tota la població, per lo que 'ns plau adreçar-li des de aquestes columnes, la felicitació més sincera i afectuosa, encoratjant-los a que continuïn aquestes obres, de les que creiem en guardarà grat recort la classe obrera; ens plau també fer-la extensiva d'una manera preferentíssima a don Josep Botey, ànima altruista i generosa, a qui tant deuen els obres de la fàbrica i les institucions culturals de nostra vila que sempre han trobat en ell al protector desinteressat i propici per a tota empresa; felicitem també a don Josep Girardot, per haber sigut un dels que han contribuït a la realització de la magna obra; i finalment al Contractista, don Servando Martí i Casadesús, que més que una casa d'obrers, construí un verdader xalet, que reuneix tota classe de confort, moderns ben airejat i molta claror.

JOSEP MORENO I QUINTANA.

El Viatge a la Vila del Os

Per els preparatius sembla que la despedida serà aviat i carinyosa.

En Joanet ja te 'l vestit de nuvi net i planxat de nou. S'ha comprat un altre *hongo*, perque el que te are es ja massa tronat i ademés perque no fos cas que per Madrid li coneguessin que era el mateix que portaba quant l'Infanta Isabel va vindre a Ripoll. En Ramonet tot son pendre mides

a can Lau. No sab encara si fer-se els pantalons abotinats amb butxaques de mal de ventre, o be firats, amb butxaques als costats i trenzilles de seda a sobre les costures. Les sabates ja té determinat que siguin de xarol; sols li falta are, deixant apart els pantalons, resoldre si anirà amb barret o amb gorra. Ell está empenyat amb posarse gorra, perque diu que aixó farà *pendant* amb el viatge, mes els seus amics de penya de can Canaules sembla que van per treureli la gorra del cap i posar-li el sombrero.

Des de que está acordat aquest viatge que un i altre no fan més que omplonar la seva llibreta d'encàrrecs. El primer anotat a la llibreta d'en Ramonet es el del Sastre Nou. Al'endemá mateix de saber-se lo del viatge topá aquest senyor amb En Ramonet i tot agafant-lo amb una ma per la pell de sota la barba, mentres que amb els dits de l'altra feia alló que s'en diu pilotilles, va dir-li: Tinc de fer-te un encàrrec, Ramonet.—Digui.—Quant sigueu a Madrid, amb un salt podries arribar-te a una tocineria i comprar-me un sagí.—Prou.—Al tornar, te 'l fiques a la maleta i quant siguis a Sant Quirse, amb un salt el deixes a qual-sevol conegut d'aquell poble per a que 's cuidi d'enviar-lo a cal Deu; així tu no arribarás tan carregat a Ripoll; la meva senyora i la minyona ja s'arribarán amb un salt a cal Deu a recullir-lo qual-sevol dia, entens?—Entesos.

El pare d'en Joanet vol que 'l seu noi li porti més creus i que miri al *Rastro* si trova cap bastó de borles que hagi sigut usat per quiscun *tatarabuelo* d'En Moret. En tal cas, que 'l fassi netejar i li porti embolicat amb papers... Ridícols encàrrecs s'han fet.

L'Endalet del ciment, vol que li portin dugues barres de tocino sense la carn; aixó es, l'os sol. En Joanet té de portar-li la de dalt, i En Ramonet la de baix. Ja 'm sembla que 'ls veig tots dos per Madrid corrent desesperats i preguntant a tothom per la barra de l'Endalet. No deu ésser molt fácil trovar-la, tal com ell la vol. No obstant aixó, com l'Endalet ja ha estat a Madrid tal volta trobin qui els en dongui raó.

En Julio, vol que li portin un cabasset nou. El que te are com ja fa temps que serveix está foradat una mica del cul i se li tomba tot sovint l'ensat del caldo.

En Mingo, vol un trajo de *lacayo* amb galons daurats i porra.

Una viudeta electorera, li té encarregat a n'en Joanet que fassi sapiguer a n'en Dagas, que ja podrá disposar d'un auto més per a les vinentes eleccions.

El «Gallo» vol uns quants *frascos de crece pelo* per que amb friccions pugui plomarse altre cop,